

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Pharaonis exemplo, adulteros terreri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

attigerit quidem. Futura enim erat quasi coniux saltem secunda regis. Neque pudicitia Saræ permittit credere, eam apud Pharaonem, nisi castam & inuiolatam permansisse: sicut & Iudith illibata, apud ebriosum & libidinosum Holofernem permansit. Ut autem Deus ostenderet, se esse zelosum matrimoniorum defensorem, acriter Pharaonem flagellauit; plagis proximis, quas Philo morbos & dolores grauissimos, Iosephus per silentiam fuisse existimauit; ita ut neque diu, neque noctu quiescere, aut respirare posset. Quamobrem etiam hinc impletum est illud: *Non reliquit hominem nocere eis, & corripuit pro eis regem.* Corripuit certe Pharaonem, ne Abraham coniugium conspurcasset. Et est mirabile, ob vnum aduenam, regem cum tota domo & omni regno, fuisse adeo seuerè flagellatum. Scribunt enim boni auctores, propter hoc Pharaonis peccatum, tam hominum, quam animalium sterilitatem consecutam. Scilicet: *Dominus custodit aduenam, & reges corripit castitati infidantes.* *Alfonsus V. Legionis rex, Theresiam sororem suam eisdem Abdali Saraceno Regi Toleti uxorem dedit, ut ei auxilium prestaret, contra regem Corduba. Ipsa autem renuens suasis Abdali, ne se tangeret, à Christo Filio Dei aliqui percutiendus. At rex impius talia deridens, eam complecti tentauit: sed illico ab Angelo percussus est, qui ad mortem. Quare, vocatis familiaribus, sanctam Virginem aurum argento ac preciosis vestibus onustam ad Legionem remisit, qua in monasterio S. Pelagij vitam ealibem fecit. Si tantus est castitatis zelator Deus, ut nec matrimonio quidem sinat eam minui, vix alioqui licita, quanto ardentius attendet, ne & illa, & matrimonium vnà sauciantur?*

VI.

Nam illud, quod maximè destinabam, in primis hinc dicitur, DEVM esse peculiarem vindicem matrimoniorum. Nesciebat Pharaon, Saram esse vxorè Abræ, & tamen ob eam, cum tota domo (aulici quippe eius & domestici adultores arbitrique formarum, Saræ venustam speciem regi laudauerunt, & ad raptum consilio, manûq; iuuerunt) plectitur, immodè cum toto, ut dixi, regno. Quantum necesse est esse peccatum adulterium. Rectè igitur admonet S. Ambrosius: *Vnusquisque se castum prubeat; alienum non affectet torum; nec latendi spe, aut faciendi timore*

Psal. 104. 14.

Psal. 145.

Roderic. Sanctius part. 3. Hisp. c. 23. & Toletan. l. 5. rer. Hisp. c. 18.

S. Ambr. l. 1. de Abraham, cap. 2.

punitate alienam incestet uxorem. Non incuria, aut stultitia provocetur mariti; aut absentia longiore. Adest presul coniugy Deus, quem nihil lateat, nullus euadat, nemo irrideat. Vicem absentis mariti tuetur; servat excubias; immò sine excubys deprehendit reum, antequam faciat, quod parauerit. In animis singulorum, in mentibus univrsorum crimen agnoscit. Etsi maritum adulter sefellereis, non falles Deum. Etsi maritum euaseris, etsi iudicem fori luseris, non euades iudicem totius mundi. Ille grauius ulciscitur injuriam inopis, contumeliam imprudentis mariti.

Perfimile est, quod de eodem Abraham, in Geraris peregrinante narratur. Misit enim Abimelech rex Gerara, & tulit Saram. Venit ergo Deus ad Abimelech per somnium, nocte, & ait illi: En morieris propter mulierem quam tulisti: habet enim virum. Abimelech vero non tetigerat eam, & ait: Domine, num gentem ignorantem & iustam interficies. Nonne ipse dixit mihi: Soror mea est: & ipsa ait: Frater meus est? &c. Ex qua historia multa veniunt consideratione digna. Nam & docetur, quantis homines periculis obijciat forma. Agnuit hoc Abraham, qui dixit de Sara uxore sua, soror mea est, qua alia de causa dixit, nisi quia sciuit plurimos formarum esse insidiatores? Vnde Abimelecho respondit: Cogitavi tecum dicens: Forstian non est timor Dei in loco isto: & interficient me, propter uxorem meam. Postquam autem eduxit me Deus de domo patris mei: dixi ad eam: Hanc misericordiam facies tecum: in omni loco, ad quem ingrediemur, dices quòd frater tuus sim. Quare non tantum timuit vxori suæ, propter formam eius, sed etiam sibi, ne eius causa necaretur. Quam multos nouimus, ob vxorem, ferro aut veneno sublatos? adeò effrancis est libido, vt nec pudicitia, nec viræ cuiusquam parcat: neque alia est marito mortis causa, quam quòd coniugem habeat formosam. Agamemnon quantus dux ab Ægyptho adultero interemptus est, qui vt Clytemnestrà potiretur, per homicidiū, sibi viam fecit? Igitur Ægypthum aliquem timuit Abraham; nec minùs ipse de vita, quam Sara de pudicitia, periclitabatur. Verum est, Saram tunc iam fuisse nonagenariā; ea tamen adhuc ætate, tam formosa erat, vt à rege appeteretur; quia nonagenarij tunc erant tam vegeti, ac nostri quadragenarij. Accedit,

VII.

Gen. 20.2.

Ibid. v. 11.